SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК
Пам'ятайте про Україну!
No. 111. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 14, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 14-го ЧЕРВНЯ 1988 Ч. 111. РІК XCV.

ПРО ЗВІЛЬНЕННЯ П.. РУБАНА І СТАНОВИЩЕ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ

Дня 25-го травня 1988 року з табору ВС-389/35 достроково звільнили багаторічного політв'язня Петра Рубана — на підставі Указу Президії Верховної Ради СРСР про помилування. Звільнення П. Рубана показове в кількох аспектах.

1. П. Рубан, як і інші в'язні, що лишилися в таборі особливого режиму на Уралі, не просив помилування, бо не визнає себе винним. Навпаки, від 7-го листопада минулого року він перейшов на статус політв'язня, що означало: відмову від примусової праці, вимоги припинити принизливе стриження голови і голення вусів, відбувати покарання на території своєї батьківщини — України тощо. За ці вимоги Петра Рубана постійно карали штрафним ізолятором (ШІЗО), тобто карцером.

2. Петра Рубана звільнили просто з карцеру, де він постійно хворів через жорстокі умови утримання. Дотепер у нього дуже підвищена температура, що вечорами доходить до 38,5 — 39° С.

3. Фактично завдяки сильному тискові західньої громадськости і урядів багатьох країн, зокрема, ЗСА, совєтські власті змушені були звільнити Петра Рубана напередодні візити президента Регена до Совєтського Союзу.

4. Петрові Рубану оголосили про умовне звільнення — терміном три роки. Це означає, що в разі порушення проти Рубана кримінальної справи, до його нового терміну буде додано ще три роки ув'язнення.

Звільнення Петра Рубана — це фактично єдиний „живий" подарунок президентові Регенові від генерального секретаря Горбачова. Інших політв'язнів не тільки не звільнили, а ще посилили на них тиск КҐБ і табірної адміністрації.

У таборі особливого режиму лишилося вісім політв'язнів: Михайло Алексеєв, Микола Горбаль, Іван Кандиба, Март Ніклус, Василь Овсієнко, Григорій Приходько, Іван Сокульський, Енн Тарто. Крім того, для посилення психологічного тиску разом з в'язнями сумління там тримають кримінальника-вбивцю Бориса Ромашова, який робив замах на життя Баліса Гаяускаса, фізично нападав на Василя Стуса та інших.

Усі політв'язні, що лишилися в уст. ВС-389/35 (сел. Центральний Чусовського району Пермської области), — вкрай виснажені і хворі. Особливо тяжке становище трьох в'язнів, що разом з Петром Рубаном перебували в карцері і залишилися там за обстоювання статусу політв'язня. На час звільнення

(Закінчення на стор. 3)

ГОЛОВНИЙ УРЯД УНСОЮЗУ ПРИЙНЯВ БЮДЖЕТ В СУМІ 12 МІЛ. ДОЛ. ТА ВИДІЛИВ 115,300 ДОЛ. НА СТИПЕНДІЇ І 66,150 ДОЛ. НА НАРОДНІ ЦІЛІ.

Члени Головного Уряду УНСоюзу біля пам'ятника Т. Шевченка на Союзівці перед відкриттям нарад.

Союзівка. — Головний Уряд, закінчуючи тут в п'ятницю, 10-го червня свої річні наради, прийняв бюджет в сумі 12,182,000 дол. та виділив суми 115,300 на стипендії для членів-студентів та 66,500 на народні цілі, тобто розглянув позитивно писемні прохання тих організацій, які звернулись до УНСоюзу за допомогою. Крім того, Головний Уряд призначив суму 59,000 дол. на УНСоюзом заплановані публікації, такі, як індекс „Соботи" за перших 10 років та інші.

Під час нарад в п'ятницю перед полуднем короткий усний звіт здала редактор „Українського Тижневика" Рома Гадзевич, і відтак відповіла на ряд запитів від членів Головного Уряду. Як і попереднього дня у відношенні до „Свободи", члени Головного Уряду позитивно поставились до обидвох періодичних видань УНСоюзу, вказуючи на їхню конечність та якість в обслуговуванні членства і цілої української громади на поселеннях.

Відтак член Головної Контрольної Комісії Степан Гавриш запропонував в імени того тіла прийняти всі звіти, що Головний Уряд одноголосно апробував.

Після понад одногодинного розглянення пропозицій щодо місця наступної Конвенції УНСоюзу в 1990 році, при чому розглядано такі міста як Чикаго, Філядельфія, Маямі і готель Ґраніт біля Союзівки, таємним голосуванням запропоновано Балтимор для грунтовного розглянення Екзекутивою.

Серію звітувань працюючих комісій започаткував головний секретар УНСоюзу і секретар Стипендійної комісії Володимир Сохан, пропонуючи загальну суму 115,300 дол. Стипендійна комісія, день перед нарадами, у вівторок, 7-го червня, розглянула 257 аплікацій і винагородила 241 студента стипендіями в різних сумах, згідно з їхніми фінансовими потребами, успіхами в навчанні, активності тощо. На пропозицію цієї комісії Головний Уряд рішив, що в майбутньому братиметься до уваги тільки студентів, що вчаться на повний час і працюють над дипломами бакалявра.

За інші комісії звітували: заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен (жіноча), головний радний Евген Іванців (Союзівка), почесний член д-р Ярослав Падох (сеньйори), головний радний Мирон Спольський (спортова), головний радний Алік Худолій (молоді), головний контролер С. Гавриш (організаційна) і головний касир Уляна Дячук (фінансова). Комісії подали ряд рекомендацій для добра організації, а головний касир У. Дячук подала подрібний бюджет на суму 12,182,000 дол., як теж пожертви на народні цілі.

Головний Уряд рішив підвищити на ½ відсотка винагороди відділовим секретарям за збирання вкладок, але тільки за старі пляни забезпечення. Головний Уряд також рішив привернути п'ятиденні наради Головного Уряду і відбувати їх в травні в роках поміж Конвенціями.

Вичерпавши порядок нарад, головний предсідник д-р Іван Флис закрив наради, а учасники їх відспівали на закінчення „Ще не вмерла Україна".

НАДЖІБУЛЛА ВИСТУПИВ В ООН

Ню Йорк. — Президент Афганістану Наджібулла, виступаючи на спеціяльній сесії Генеральної Асамблеї ООН у справах роззброєння, заявив, що він, можливо, попросить Совєтський Союз припинити виведення військ з Афганістану, якщо Пакістан буде продовжувати забезпечувати зброєю муджагедінів. Дії Пакістану, сказав Наджібулла, суперечать положенням женевської домовлености, яка передбачає невмішування ззовні в афганські справи.

„Якщо подібні порушення набудуть систематичного характеру, — сказав Наджібулла, виступаючи на пресовій конференції, — і якщо хтось вирішить, що женевські угоди не виходять за рамки визначення порядку виведення військ, ми, безумовно, переглянемо наш графік виведення військ..." і після павзи додав: „...разом зі Совєтським Союзом".

Однак не можна покладатися на те, що Москва зверне увагу на подібні прохання афганського режиму, пише газета „Ню Йорк Таймс". За словами Наджібулли, на даний момент СССР уже вивів з його країни 34,000 військовослужбовців. Газета наводить думку американських спеціялістів, які вважають, що виведення військ продовжується відповідно до запланованого графіка.

Згідно з женевським договором, Пакістан і ЗСА вирішили припинити доставу зброї і боєприпасів муджагедінам з 15-го травня при умові, що і Совєтський Союз припинить постачати зброю своїм маріонеткам. Крім того, СССР і ЗСА погодилися спільно бути гарантами виконання умов договору. Пакістан заперечує порушення договору зі своєї сторони. Уряд Пакістану звернувся до ООН з просьбою прислати спостерігачів у прикордонні райони, щоб переконати міжнародну громадськість у відсутности таких порушень.

Представники американської Адміністрації заявили, що Москва, порушуючи домовленість, продовжує надсилати зброю кабульському режимові. Поки це має місце, Вашінгтон також буде вважати, що він має право надавати військову допомогу борцям за свободу Афганістану.

Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" звертає увагу, що, не зважаючи на різкі напади на Пакістан, Наджібулла утримується від будь-якої критики на адресу З'єднаних Стейтів, хоч саме від них муджагедіни дістають через Пакістан зброю і боєприпаси. Афганський лідер, виступаючи перед журналістами, назвав Америку „великою, цивілізованою і передовою країною". „Ми хотіли б, — додав він, — щоб З'єднані Стейти сприяли відновленню знищеного війною Афганістану в різних економічних і соціяльних ділянках. Ми були б глибоко і сердечно вдячні Америці за подібну гуманну допомогу".

Під час виступу афганського лідера на сесії Генеральної Асамблеї у залі була присутня совєтська делегація на чолі з міністром закордонних справ Едуардом Шеварднадзе. Ні один американський дипломат під час півгодинної промови Наджібулли не був присутнім.

„Чи зіслання Святого Духа в Москві?"

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Під таким заголовком появилася в тижневику „Католік Ню Йорк" стаття пера двох журналістів Дж. Льорії і Джуді МекМеґон, яка розпочинається від короткого звітування про участь кардинала Дж. О'Коннора і кардинала Аґостіно Касаролі у відзначуваннях 1000-річчя Християнства в Україні у катедрі св. Патрика в Ню Йорку.

Після опису перебігу Літургії і розмови із єпископом Василем Лостеном на тему стану Української Католицької Церкви в СССР, журналісти посвячують більшість статті справі поїздки кардинала Дж. О'Коннора до Москви. Саме він висловився про те, що відвідини його у Москві з Богослужбами, відвідинами церков і монастирів можуть бути „зісланням Святого Духа". Він признав також, що ще ніколи не їхав в дорогу з таким малим знанням, що він буде робити. „Можливо, що Святий Дух дасть нам нагоду говорити і побачити різні речі", — сказав кардинал, підкреслюючи, що все, що буде можна позитивного зробити в СССР повинно бути також корисним для жидів, тому, що „як довго не є вільні жиди, так довго також не є вільні католики".

Журналісти зазначують, що у пресовій конференції після української Літургії в катедрі св. Патрика, кардинал О'Коннор завважив, що серед української громади в ЗСА, як також серед інших є побоювання, що католицьке духовенство поїде до СССР необізнане із обставинами і буде виголошувати похвальні промови про релігійну свободу у Совєтському Союзі. Але Дж. О'Коннор не думає, що так буде, а навпаки хоче при найближчій нагоді поставити питання чи українська церква є переслідувана з політичних причин, чи релігійних.

Стаття прикрашена двома великими світлинами із українських святкувань у катедрі св. Патрика в Ню Йорку, а це кардинала А. Касаролі і єпископа В. Лостена і Сестри Олени із двома діточками у вишиваному одязі, які передають копію ікони Почаївської Божої Матері кардиналові Дж О'Коннорові.

Наукові, громадські і господарські справи на засіданні Управи НТШ

Ню Йорк. — У суботу, 21-го травня ц.р., відбулося тут в залі Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці цілоденне пленарне засідання Управи. Тому, що в тому самому дні у різних університетах і коледжах відбувалися церемонії ґрадуацій, деякі професори, члени Управи, не могли бути присутніми.

У засіданні брали участь: Ярослав Падох, голова, Леонід Рудницький, науковий секретар, Василь Лев, директор Філологічної секції, Василь Маркусь, директор Історично-філософічної секції, Роман Осінчук, директор Хемічно-біологічно-медичної секції, Василь Калинович, секретар, Іван Серант, скарбник і члени Управи; Оксана Драй-Хмара, Ольга Кузьмович, Богдан Романенчук, Роман Андрушків, Мирослав Лабунька, Володимир Баранецький, Володимир Рак, Богдан Ясінський, Вікентій Шандор, Іван Кедрин.

На вступі голова згадав померлих в міжчасі членів НШТА, що їх приявні вшанували повстанням з місць і хвилинною мовчанкою. Проф. В. Калинович відчитав протокол останнього пленарного засідання з 12-го грудня, який схвалено без змін.

Після того голова склав широкий звіт з діяльности НТШ за останніх п'ять місяців, згадавши при тому найважливіші актуальні проблеми, зокрема особливі завдання НТШ і всього українського наукового світу у зв'язку з 1000-річчям Християнства в Україні. Він репрезентував НТШ на великому міжнародному науковому Конґресі присвяченому Тисячоліттю, що його зорганізував Український Науковий Інститут Гарвардського Університету у Равенні, Італія. Їздив і брав участь разом з численними науковцями, членами НТШ у науковій конференції; що її зорганізував з нагоди 1000-річчя у Мюнхені комітет усіх більших українських наукових установ усіх країн діяспори під проводом довголітнього ректора Українського Вільного Університету проф. Володимира Янева і при цій нагоді перевів розмови з різними вченими у справах, причетних до наукової діяльности НТШ. У днях 18-19-го квітня зорганізував з тієї самої нагоди у Чикаго наукову конференцію проф. В. Маркусь. Голова їздив з промовою на Шевченківську Академію до Лос Анджелесу і при цій нагоді допоміг заснувати там Осередок НТШ зі засягом на весь американський захід. Поінформував, що Український Соціологічний Інститут включається в НТШ на автономних правах. Інститут видав за допомогою НТШ цінний довідник „Українські поселення" який був надрукований як 200-ий том „Записок НТШ" в 1980 році, і підготовляє друге побільшене його видання. На днях вийде з друку чергове число журналу.

(Закінчення на стор. 3)

В Дейтонському університеті відбудеться одноденна конференція

Дейтон, Огайо. — Тут в п'ятницю 17-го червня ц. р., о год. 9-ій ранку в приміщенні Дейтонського університету — Кеннеді Меморіял Юніон Вест Болрум — відбудеться одноденна конференція з нагоди 1000-ліття Християнства та ювілею св. Покрови. Конференцію, яку зоорганізовано заходами владики Роберта Москаля і Марійної бібліотеки Дейтонського університету, відкриє президент цього ж університету Бр. Реймонд Фітц, С. М. Після відкриття відбудуться дві доповіді „Духовість Київського Християнства" о. митрата Сергія Пастухова та „Вплив Української Церкви на Російську Церкву XVII і XVIII століттях" проф. Юрія Кульчицького. По короткій дискусії та офіційному полуденку розпічнеться пополуднева сесія конференції з такими доповідями: „Марійська іконографія — Мати Господа і Мати України" проф. Олександра Лужницького, „Мати Божа у Візантійській Літургії й Духовості" о. Роберта Берінґера та „Свято Благовіщення у Східньому Християнстві" о. Д. Петраса.

По закінчені доповідей о год. 5-ій по полудні в університетській каплиці хор під дереґентурою Евгена Садовського співатиме Псальми Владика Роберт виголосить своє слово.

Крім цього слід пригадати, що вміжчасі в університетській ґалерії є виставка п. н. „Марія і Християнство в Україні", яка триватиме до 25-го червня ц. р.

Соціялісти у Франції не здобули абсолютної більшости

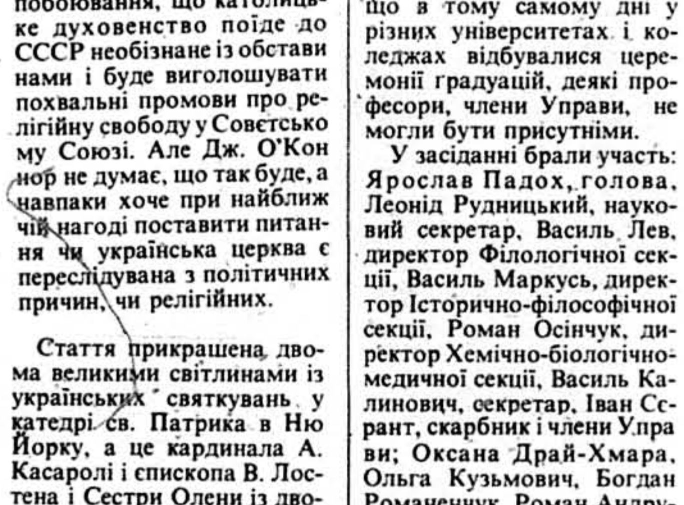
Париж, Франція. — У другій турі парляментарних виборів, які, як відомо, відбулися в неділю, 12-го червня ц.р., французькі соціялісти, партія теперішнього президента Франсуа Міттерана, не зуміла здобути абсолютної більшости і тому найменований Міттераном прем'єр-міністер Мішел Рокард буде змушений формувати уряд меншости, або спілкуватись з комуністами та іншими скрайньоклівими малими партіями.

Для більшости у 577 особовому парляменті потрібно приблизно 289 парляментаристів, щоб здобути більшість. Соціялістична партія здобула 271 місць, а комуністи 26 місць, отже, практично беручи, вони могли б контролювати парлямент при ідеальній співпраці, яка однак в минулому не дала жадних результатів і комуністичні представники вийшли були навіть з уряду. Консервативні партії здобули 126 парляментаристів, партії центру і Унія для підтримки французької демократії 129 і фактично спільно з дрібними правими партіями мали б більшість місць у парляменті, якщо б між ними існувала ідеальна співпраця.

Політичні спостерігачі кажуть, що президент Ф. Міттеран радше схильний шукати співпраці з поміркованими демократичиними партіями, бо з правими і консервативними партіями, навіть з де-голістами, він не знайде спільної мови. Зрештою генеральний секретар Соціялістичної партії П'єр Мюрой заявив після виборів кореспондентам: „головне є те, що праві політичні партії програми

(Закінчення на стор. 3)

На УІА повіває прапор 1000-річчя

Будинок УІА з прапорами.

Ню Йорк. — Хто проходить чи проїжджає П'ятою авеню тут в околиці Музею метрополітан і Центрального парку не може тепер не завважити величезного на 30 стіп височини прапору, що ним прикрашена будівля Українського Інституту Америки. Він прикріплений до рогу будівлі між 79-ою вулицею і П'ятою авеню і на його гранатовому тлі видніє напис золотими літерами в англійській мові: „1000-річчя Християнства в Україні".

При вході до будівлі УІА повівають на вітрі два великі прапори: американський і український. В цей спосіб УІА звертає увагу мешканців Ню Йорку і численних чужинецьких відвідувачів на великий ювілей, що його відзначає в цьому році ціла вільна українська громада, а в Ню Йорку усі його українські мешканці.

Прапор із написом про 1000-річчя — найбільший того рода в Ню Йорку, а тим більше промовистий, що знаходиться на одному із найкращих будівель того міста, побудованій у французько-ґотицькому стилі в роках 1897-1899 архітектом Ц.Р. Ґілбертом. Цю будівлю закупив у 1960 році відомий український винахідник-мільйонер Володимир Джус і подарував її українській громаді, щоб саме в тому престижевому місці ширити українську культуру серед чужинців.

Між іншим, стверджено тепер, що після вивішення цих прапорів число відвідувачів в УІА значно збільшилося.

У СВІТІ

ВИСТУПАЮЧИ НА ПРЕСОВІЙ конференції, канцлер Західньої Німеччини Гельмут Коль висловив надію, що його візити в Мосвку, запляновано на жовтень цього року, приведе до значного розширення двосторонніх дружніх відносин, особливо в ділянці економіки, науки і охорони довкілля. Г. Коль заявив, що недавня зустріч Регена і Горбачова „закріпила тенденцію нового динамізму у відносинах між Сходом і Заходом". Разом з тим Коль підтвердив стурбованість Західньої Німеччини явною диспропорцію у звичайних видах озброєнь між країнами НАТО і державами Варшавського бльоку.

ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО Сіньгуа повідомило, що з початку цього місяця під час різних прикордонних інцидентів були вбиті і поранені 12 в'єтнамських вояків. Недавно в районі села Дзяобао були вбиті четверо в'єтнамських вояків. Через два дні китайські вояки прийшли на допомогу місцевим селянам і вбили ще чотирьох в'єтнамських вояків. Останній інцидент стався у вівторок, 7-го червня.

НАЧАЛЬНИК ЕВРОПЕЙСЬКОГО відділу міністерства закордонних справ СССР Ніколай Афанасьєвскій прибув у Рим, щоб інформувати італійський уряд про зустріч на вершинах. Виступаючи на пресовій конференції, Н. Афанасьєвскій назвав нелогічним рішення Італії прийняти на своїй території американські винищувачі-бомбардувальники Ф-16, які раніше розміщувалися на еспанській військово-повітряній базі Терріхон. За словами Афанасьєвського, НАТО, має значну військову перевагу на території південної Европи. Совєтський післанець зустрічався з міністром закордонних справ Італії Джуліо Андреотті.

В АМЕРИЦІ

У Вашінгтоні Комісія етики Палати Репрезентантів засідала при закритих дверях, що би розглянути чи братися за формальний розгляд справи обвинувачень Джіма Райта у переступленні фінасових справ, законів Палати Репрезентантів. Одначе після шестигодинних нарад Комісія не дійшла до жадних заключень. Так заявив кореспондентам її голова демократичний Конґресмен з Каліфорнії Джуліян Діксон.

Департамент енергетики Федерального Уряду та електрична фірма Вестінгтауз розпочали просування вперед нуклеарних відпадків системою, яка, сподіються стане моделем у стабілізуванні мільйонів ґальонів отруйних і радіоактивних відходів, що протікають із ржавіючих баків по цілій Америці. Полягає ця дія в тому, що рідину нуклеарних відпадків перемішують з цементом та зі склом, а опісля складають в пустині Невади.

Незалежний ґенеральний прокуратор Ірано-контра афери подав до загального відома, що він вибрав Олівера Норта, як першого з чотирьох для судової розправи. Він також зажадав, щоби О. Норт, адютант Білого Дому, був суджений разом з Джаном Пойндекстером з особливим влаштуванням, де дві лави присяжних прислухались би судовій процедурі в цій же залі.

У Кембриджі на церемоніялі 337 з черги випускної паради президент Гарвадського університету Дерек Бок у промові, яку він виголосив до випускників, сильно підкреслив цей факт, що громадські урядовці та учителі народніх шкіл мусять мати кращі платні, бо в іншому випадку прийдеться громаді платити куди вищу ціну. Д. Бок попередив випускників, що як так дальше будуть даватися заманювати доляром, то в дуже скорому часі настане велика недостача тих, що мають приготовляти наступне покоління, як і тих, що мають переводити в життя рішення виборців.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.
За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Критика Леніна — на черзі Маркс

Гласність і перебудова були проголошені, як гасла санації совєтської економіки. З економічних реформ ще нічого не виходить, зате насправді благодатною виявилася свобода газетного друку. Прийшла повінь „Листів до редакції" презрізних газет і періодиків, у яких критиковано вже навіть компартію, яка переступає межі своїх завдань. Рекомендовано приймання на працю безпартійних фахівців на директорів фабрик на місця партійних незнайків. Критиковано Сталіна і фактично, хоч ще неформально, регабілітовано Хрущова. Регабілітовано різних большевицьких бонзів як колишній партійний ідеолог Бухарін, одна із пречисленних жертв сталінських чисток. Але дві постаті були табу, що їх не вільно було заторкати: Карло Маркс і Владімір Ленін. Сам Ґорбачов заявив був, що він буде завертати до „позицій Леніна". І ось появилася перша одверта критика Леніна, мавзолей якого є неначе символом большевицької революції. Коли величавий мавзолей Наполеона у Парижі є атракцією тільки для туристів, то перед мавзолеєм Леніна відбуваються найбільші державно-партійні паради.

Московський кореспондент „Ню Йоркк Таймсу" у своєму дописі з дати „Москва 7-го червня" широко інформує, що у місячнику „Новий Мір" появилася стаття відомого і шанованого совєтського журналіста Васілія Сєльюніна, в якій автор закидає Ленінові, що він перший створив кацети і що він потурав теророві в першому періоді так званого воюючого комунізму. У цій статті автор в'яже Леніна з Феліксом Дзєржинським, організатором і першим головою ЧеКа, яка згодом змінила назву на НКВД, а тепер на КҐБ.

У своєму дописі до „Ню Йорк Таймсу" його московський кореспондент пригадує, що вже у квітні цього року російський історик Ніколай Попов писав в журналі „Совєтськая Культура", що за Леніна прийшло „зосередження влади" в одних роках і що воно довело до „культу особи" за Сталіна, наступника Леніна та до сталінізму, як епохи терору. Але цієї статті видатного історика не вважали за безпосередню критику Леніна. Зате стаття Васілія Сєльюніна вдаряє безпосередньо в Леніна, як творця цієї системи, яка виявилась у формі тероризму і всевладі генерального секретаря компартії СССР, який володів терором, що його безпосередньо проводив всевладний „Комітєт Ґосударственной Безопасності" — КҐБ.

Васілій Сєльюнін закидає Ленінові, що це ще за його правління у 20-их роках розпочалося „розкуркулювання" заможних селян, насправді так званих середняків, і що Сталін довів цей процес до перфекції у 30-их роках, переводючи насильну колективізацію, що спричинило голодову катастрофу. Промовчує тільки, що той голод був в Україні, бо на корінній Московщині голоду не було. Ленін, — пише той журналіст, перед смертю стверджував, що потрібні реформи для добра економіки, дармащо він сам, проголосив „Нову економічну політику" (НЕП) із чистинним поворотом до приватного хліборобства і приватної торгівлі. А Сталін той НЕП припинив. Тепер відважний російський журналіст пише (цитуємо за „Ню Йорк Таймсом"): „Якщо до половини 1990 років не прийдуть радикальні зміни, то вірогідно державна система заверне до диктатури. Тоді наша економія розлетиться з усіми наслідками в ділянці закордонної політики, у військовій ситуації і т. д., і тоді запізно буде говорити про демократизацію".

Мудро і відважно сказано. І після того порушення недоторкального Леніна логічно повинна прийти критика й Карла Маркса. Це він разом із Лібкнехтом і Розою Люксембурґ створили утопію безклясового суспільства із раєм на землі, коли держава перейме у своє безпосереднє відання всю продукцію і розподіл і коли всі громадяни держави стануть її службовиками, — або краще кажуче невільниками. Карло Маркс економіст виявився наївним утопістом і дуже короткозорим проповідником революції пролетаріяту, визискуваного капіталістами. Він не передбачив усього того соціяльного законодавства, яке прийшло в XX сторіччі. Мільйони невинних людей заплатили життям за цю глупу утопію Маркса, що її протягом 70-их років реалізує СССР, довівши імперію над берег безодні.

Василь Сокіл

МИНУЛО ТРИ РОКИ ВІД ПРИХОДУ ДО ВЛАДИ М. ҐОРБАЧОВА

I.

Коли три роки тому пролунали заклики Горбачова до перебудови суспільства, вони стосувалися головним чином економічних проблем країни, доведеної диктаторською політикою на грань катстрофи. З перших же виступів Горбачова підкреслювано, що це не проста перебудова, а перебудова революційна, що означало б, рішучу, якісну зміну, стрімкий перехід від одного стану до іншого, відкидання геть усього віджилого і утвердження нового, прогресивного, — тобто, мав бути докорінний переворот на всіх ділянках життя суспільства.

Якби надалі ця важлива прикмета — революційна перебудова не лишалася гаслом чи закликом, а насправді ламала старе, щоб збудувати нове, слід було б сподіватися за три роки відчутних результатів. Тим часом з розв'язанням трьох основних завдань, на які спрямована була в перші дні перебудова, лише в поборюванні корупції та алькоголізму були вжиті рішучі заходи. На жаль, успіхи в цих справах досить відносні, проте дещо доброго зроблено. Значно менше успішно впроваджуються економічні реформи бо головний порок — централізоване керівництво при бюрократичному плянуванні господарством, і далі лишається гальмом для кардинальних змін в економіці країни.

Однак, економічні проблеми, які не є вони важливі, не вичерпують іншого, що потребує революційної перебудови. І щодалі нинішнє партійне керівництво стикається з ними у всезростаючій гостроті.

Пригадаймо, що в перші часи проголошення перебудови та закликів до гласности Горбачов підкреслював, що без всенародної підтримки всі найкращі проєкти неможливо буде здійснити. Цілком справедливо новий генеральний секретар ЦК КПСС прагнув опертися на народ, стимулювати його активність, відновити віру людей в те, що перебудова є кровною справою трудящих мас. Невипадково звернувся він у першу чергу не до партії, а до народу.

Хоч на той час він нічого конкретного не зумів навіть пообіцяти народові, сам факт звернення до нього за підтримкою в ділі революційної перебудови — важливий.

Обіцянки всіх його попередників, як відомо, обмежувалися тим, що вказували людям на горизонти світлого майбутнього. Ґорбачив не зробив цієї помилки знаючи, що насамперед треба бодай нагодувати народ, а цього початковому він не міг зробити, — згубна економічна політика прирекла людей на постійні „подолання тимчасових труднощів".

Однак, щось путне слід було зробити. І перше, що справило позитивне враження на людей, це те, що Ґорбачов дозволив їм відкрити рота, проголосив широку гласність. Це стало його значним успіхом у популярності. Люди відчули полегкість, від того, що можна, не боячись, говорити про пороки недавнього минулого, викривати винуватців — хабарників, бюрократів, розвінчувати фальшивих кумирів. Дозволено було навіть торкатися довгі роки забороненої теми національної несправедливости.

От уже понад два роки письменники, педагоги, культурні діячі не перестають привселюдно наводити все нові й нові убивчі докази русифікації та знеславлення української нації. Якийсь час сам факт дозволу говорити про наболіле приносив якесь задоволення промовцям, однак що далі непокоїло питання, — які ж наслідки від цього говорення? Адже все лишається по-старому, нічого не змінилося. Антинародний закон про недержавність української мови й досі діє. Русифікаційний процес триває з попередньою силою. Дискримінація доброго імени українського патріота лишається програмним завданням партії на Україні. Щербицький за це отримує черговий орден Леніна...

Тим часом нерозв'язаність національного питання у Союзі починає давати себе взнаки: демонстрації в Казахстані, Вірменії, Азербайдані, Грузії, Україні, в республіках Прибалтики, в Якутії, конфлікти в Осетії, довгорічна проблема кримських татар. Все це неможливо нині придушити арештами та танками, як це практикувалося і за Хрущова. Єдиний рятунок для успішної революційної перебудови полягає в рішучій справедливій розв'язці національних проблем і назріваючих конфліктів, які можуть привести навіть до нової громадянської війни.

Є два погляди на дії генерального секретаря: Горбачов необачно поспішає. Ґорбачов небезпечно зволікає.

Небезпечно не поспішає з революційною перебудовою, щоб не викликати контрреволюційного опору консервативних сил. А вони, ці сили, досить небезпечні. Про це не раз говорив сам Ґорбачов. Якщо вони переможуть — це буде для країни справжньою катастрофою, з якої ніколи не вибратися.

Критики горбачовської перебудови тепер намагаються довести, що вона спрямована на ліквідацію соціялізму (найодвертіша в цьому розумінні стаття в газеті „Совєтская Россия", надрукована в ті дні, коли Ґорбачов був у Югославії, і як підозрівають, була інспірована членом Політбюра КПСС Єгором Лігачовим). Противники горбачовської гласности починають уже застрашувати, що вона дає привід іноземній агентурі для підбурення мас до заколотів, до підриву стабільности державного ладу. Про це свідчить опублікована в закритому для загального відома тижневику „Аргументи і факти" заява КГБ — інструкція для партійних пропагандистів. У ній говориться відомим з догорбачівських часів стилем антизахідньої пропаганди: „за одержаними нами інформаціями агентура ЗСА разом з шпигунськими організаціями Франції та Західньої Німеччини вживають заходи підірвати внутрішню політичну ситуацію в Союзі... Агенти розвідок планують установити буржуазного типу багатопартійну систему, організувати незалежні профспілки, підбурювати заворушення, поширювати антисоціалістичні наклепи на нашу систему...".

Закінчення буде.

Ол. Зозуля

Вийде чи ні?

Чи ви вже перебудувались? Я вже. Старий гараж перебудова на „гарден - буду, травник скопав і посіяв кукурудзу, рожу викоренив та посадив бузину, ягоди з якої припиняють лисіння і продовжують вік. Тепер чекаю на врожай.

А Горбачов, хоч має дві освіти, не може впоратись зі своєю „перестройкою". Засідають, мітингують, репетують, а „перестройка" хитається, як п'яний на одній нозі. Одні — „за", інші „проти", а треті — ні сюди, ні туди. Нарешті зрозуміли чому цуцик не гавкає. І звернулись за допомогою до італійців, які швидко збудували автозавод, що виробляє популярну Ладу. Щоправда, черга на авто розтяглася на цілу п'ятирічку, але показати є що.

Французи трохи запізнились, тому побудували фабрику модного одягу. І не помилились. Бизнес іде, як вітер гуде! Тепер ламають голови над тим, що робити далі.

Американці довго думали — гадали, вичікували на майбутні прибутки підраховували. Спершу, обережно, почали торгувати, „гамбургерами" і піццою", пепсіколою. І коли побачили, як москвичі смакують піццу — зрозуміли, що знайшли пляцдарм для торгівлі. Зразу ж, на чолі з міністром торгівлі, прилетіло до Москви п'ятсот бизнесменів. Кожен пхався наперед і пропонував свої умови на будову підприємства. Якщо дійдуть до згоди — „перестройка" рухатиметься вперед, а бизнесмени матимуть 49 відс. прибутків.

Найбільший клопіт з колгоспами. Не можна ж далі сіяти на цілині, а врожай збирати в Америці. Покищо жидів міняють на хліб, а як жидів не стане? Здавати колгоспи в оренду американцям — соромно. Ліквідувати колгоспи? Що ж лишиться від соціялізму? І все через безголових сатрапів Йосифа і Лазаря, що знищили мільйони селян та забур'янили землю. А Льоня Брежнєв ще й узаконив „застій". Правда,себе він не скривдив: своїм іменем назвав місто, пам'ятник собі поставив, п'ять золотих зірок героя собі присвоїв, 220 орденів і медалів собі пришпилив. Навіть премію з літератури отримав. Тепер цей ритуал тихенько скасовують.

Останім часом розгорнулась боротьба за винаходи „отєчественной" техніки. Пропозиції хоч відбавляй. Один інженер, як пише київський автор, сконструював механічний віник, але для нього треба, щоб у кімнаті не було меблів та було сухе сміття. Цим віником управляють три особи: один тягне, другий пхає, третій — управляє. (Продуктивність — 25 метрів на годину). А баба Текля звичайним віником — 300 метрів. А реклама кричить: „Винахід віку!" Раптом з Англії лист. Мовляв, автор здер принцип дії парової машини нашого предка Джона Ватта. Тепер не знають, що робити з віником.

А тут ще підіймили голови „нацмени". Усі водночас заявили: хочемо свободи, права людини! Починайте перебудову з національної політики. Ви, росіяни, запаскуджуєте нашу мову, привласнюєте культуру та перекручуєте нашу історію, дітей наших примушуєте чтокати і дакати... Щербицького до Москви заберіть і нам голів не морочіть.

— Чого хочете? — завопіли москвини, — маєте свою конституцію, можете вільно балакати, співати та танцювати. Чого ж і ще?!

— УССР Верховну Раду має, а що робити, Москву, питає. Горбачов свого Патріярха в Кремлі приймає, а українським церквам існувати забороняє.

Щоб розрядити випадкову дискусію, московський кореспондент запропонував опитати людей, що вони думають про перебудову. Спершу зайшли до школи й запитали учня.

— Як вам відповідати, за директивою чи розказати, як воно мало б бути? — відповів учень.

Кореспондент скривився. На вулиці здибали робітника й питають:

— Чи ваша фабрика вже перебудувалась?

— Трохи перебудувалась: раніш пили водку, а тепер самогон.

Нарешті зайшли на колгоспний базар, щоб почути думку сірого люду. Огрядна молодиця продає щавель, кріп і петрушку та викрикує: „Свєжий товар, свєжий!..."

— Як ви дивитесь на демократію і гласність?

— Оно, канєчно, не плохо, базарників тепер не розганяють, заплатив за місце і торгуй. „Біда тільки в тому, що колгоспники нерадо продають свою продукцію".

Поруч стоїть дідок, продає пучечками цибулю та усміхається.

— От ви, діду, видно колгоспник. Скажіть чи подобається вам соціялістичне господарство, і чи варто його перебудувати?

— Як вам сказати... Я хочу запитати вас: що таке соціялізм, і на якого чорта він нам здався?

Михайло Кучер

ПОРУШЕННЯ ПРИРОДНОЇ ГАРМОНІЇ ЧОРНОГО, ОЗІВСЬКОГО І КАСПІЙСЬКОГО МОРІВ

Гідроелектричне будівництво на великих ріках европейської території СССР — так званого північного схилу — було закінчене 1963 року. Створено шість водоймищ на Дніпрі із загальним об'ємом 43.7 кубічних кілометрів, 12 водоймищ на Волзі та її притоках — загальним об'ємом 98.6 кубічних кілометрів, озера на Доні (23.9 $км^3$), на Кубані (5.6 $км^3$) на Дністрі (4.1 $км^3$).

Таким чином створено величезні резервуари „мертвої" води на суходілі. Це негативно вплинуло на пониззя (рос. низовье) рік та на Чорне море, Озівське та Каспійське. Наприклад, Аральське може висихає з хуткістю 0.7-0.9 метра річно і у 2000 році обернеться у гниле болото солоної води.

У минулому гармонійно працював природний механізм системи „ріка-море". Весною ріки виносили у прибережну зону „їстивні речовини, які служили для розвитку фауни і флори, для риби. Озівське море і Північний Каспій мали унікальну біологічну продуктивність (на гектар).

Природна гармонія Чорного, Озівського і Каспійського морів безнадійно порушено. Приплив свіжої води і „їстивних" речовин майже зник. Прибережні води морів забруднені відходами промисловости. Рибна продукція катастрофально зменшилася, наприклад в Озійському морі в 1970 роках продукція зменшилася у три рази в порівнянні з 1930-ми роками. Цінні породи риб — остер, судак, лещ, тараня, оселедець, які у 30-ох роках складали 70-80 відс. запасів, зменшився на 7-8 відс.

У Каспійському морі улов, наприклад, оселедця впав з 1973 року по 1978 роки з 329.5 тисяча тонн до 1600 тонн.

Уже сталося так, що прибережні морські води біля Дунаю, Дніпра і Дністра цілком, або частково втратили розчин кисню. В науці таке явище відоме, як гікопсія, або й аноксія, коли кисень зникає цілковито.

Публікації на цю тему практично влада припинила, щоб зробити легко, але процес деструкції припинити не може. Водорослини гниють і отруюють воду, глибоководна риба, спасаючись, пливе до берегів і тут гине у зоні припливу, що отруює повітря.

Озівське море також відчуває гострий дефіцит кисню. Припиняється рибна промисловість Чорного і Озійського морів. Втрати річно в перерахуванні на карбованці оцінюються в 1.5 мільярда, в Каспії 0.8 мільярда.

Нормальний брак солодкої води викликав проникання солоної морської води далеко вверх по течії, що в свою чергу загрожує питним резервам Одеси, Херсону та Миколаєва. Під натиском хвиль Чорного моря знищено берегові плитководні лягуни Чорного моря. У ряді районів під натиском хвиль змито пляжі і сповзають у воду берегові тераси старої Одеси. Стоять перед небезпекою знищення чудові вулиці і прибережні парки Одеси. 1970 року виникла холера на північних берегах Чорного моря і в дельті Волги. Інформацій про захворіння холерою засекречено. Дещо можна було довідатись з розмов. Так 530 чоловік в Одесі захворіли холерою, 15 померло. Кількість померлих у Херсоні, Миколаєві і Ростові невідомі, але там 200-300 чоловік захворіли. Астрахань постраждала найбільше. Налякане населення перестало їсти фрукти та овочі. Дуже побільшилося і так велике пиття горілки, яку вважають ліком.

Епідемію припинено по двох-трьох місяцях при допомозі примусової вакцинізації, карантинних обмежень, контролі, або й повного припинення пасажирського руху. Покликано військо для охорони загрожених районів. Причину епідемії не виявлено, хоч активні бацилі холери знайдено у морській воді і в деяких ріках.

Дефіцит води в СССР побільшується з кожним роком. Тепер з площі дзеркала водоймищ тільки РСФСР випаровується кількість води у два рази більше потреби всіх міст і селищ республіки.

Якщо самогубна водна політика СССР буде продовжуватися, то в 1990 роках — найбільш продуктивні райони Україна, Північний Кавказ і Казахстан — опиняться без природного поповнення солодких джерел на 50-75 кубічних кілометрів річно.

На півдні України і в Північному Кавказі водна криза сягнула кульмінації і незабаром всі запаси зовнішніх вод будуть використані до кінця. Влада плянує закінчити будову каналу Дунай-Дніпро 1990 року. Пізніше буде ізольовано Озівське море, щоб зберегти рештки солодкої води та використати води Дону і Кубані. Праці перепомповування води з Дунаю в Дніпро вже почалися.

Внаслідок закінчення цієї програми рівень Чорного моря впаде на 8-10 сантиметрів, що вплине на виміну води з Середземним морем. Зміниться термічна і солона структура води та біологія моря.

Я. П.

Митарство з пам'ятником Т. Шевченка у Львові

Від деякого часу в київських журналах обговорювалося питання побудови пам'ятника Шевченкові у Львові. Питання набрало особливої ваги з наближенням 175-ліття з дня народження поета в 1989 році. Було заплановано відкрити пам'ятник на весну того року й з цією метою проголошено конкурс на проєкт пам'ятника.

У конкурсі взяли участь архітекти й скульптори зорганізовані за колективним принципом у 41 групах. Надіслані проєкти були виставлені в залі львівської картиної галерії, що приміщується в колишнім костелі сестер Клярисок й їх оглянуло біля 10,000 львов'ян. Проєкти обговорюва-

(Закінчення на стор. 3)

Богдан Цимбалістий

ГРОМАДЯНСЬКА ПАСИВНІСТЬ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

VI.

Прикладів на те, як мало наші громадяни є активні навіть, коли треба боронити власні інтереси є багато. Возьму один приклад з преси. У своєму дописі з Канади („Свобода" з 29-го і 30-го червня 1983) Р. Колісник описує заходи для навчання української мови в публічних школах Торонто. Така можливість навчання української мови існувала під умовою, що більшість батьків цього бажатимуть. У відрізненні від італійців, пуерторіканців, які пізніше прибули до Канади, українці з онтарської провінції виявили мале зацікавлення такими можливостями. Кілька осіб, між іншим О. Чумак, член Шкільної Ради, особисто просили приятелів і знайомих прийти хоч на засідання Шкільної Ради, щоб довести, що пропозиція навчання української мови в школах має підтримку громади. Проте, мало хто приходив.

Минулими роками відбувалися вуличні демонстрації у Ню Йорку. Вони не дуже вдавалися не лише тому, що американська преса ледве коли згадувала про них, але тому, що замало українців брало в ній участь. Більшість українців, мешканців Ню Йорку, стояли на хідниках і приглядалися. Це яскравий приклад обережности, вичікування, мовляв, хай інші роблять.

Інший приклад з життя української громади в Ґлен Спей. Кілька років тому було запропоновано збільшити податки на школи. Українці, переважно пенсіонери без дітей шкільного віку, не були вдоволені такою пропозицією і на заклик наших представників прийшли громадно на сходини села і своїми голосами не допустили до схвалення цієї пропозиції. Справу відкладено на пізніше. Скликано чергові сходини села, на які вже мало українців прийшло. Рішено піднести податки. Не було в нас постійної чуйности так потрібної для охорони власних інтересів.

Нещодавно на одному з наших святкувань в Ню Йорку, на яке прибув посадник міста Е. Кач, хтось запитав його, коли він іменуватиме когось з українців до управи міста. Він глузливо відповів, що він є тим українцем, (бо, мовляв, його батьки походять з України). Це питання до посадника ілюструю, як ми не розуміємо американського політичного процесу. Було б доцільніше питатися нас самих: скільки українців заанґажувалися в місцеву американську політику, де є ці наші політичні лідери, які мобілізували б нашу громаду, як бльок голосуючих і самі вибивалися, як речники певної політичної сили. Замість іти і здобувати, ми очікуємо, що нам „дадуть". В американській політичній системі нічого не дають за ніщо.

Однак ця вимога слідкувати за політикою навіть у місцевому маштабі, до певної міри анґажуватися в неї, не означає, що кожний має стати активістом. Якби всі громадяни стали активістами, не вийшло б на користь громаді. Політологи підкреслюють, що демократична система вимагає „поміркованої" активности загалу громадян.

Українці радше схильні до емоційних, імпульсивних реакцій, які швидко спалахують і швидко гаснуть. Колись називали таке хвилеве захоплення „солом'яним вогнем".

Прикладом такої емоційної одноразової реакції української громади були спроби вплинути на американський Уряд, щоб він дав право азилю Мирославові Медведеві. Коли це не вдалося, про Медведя забуто. Нагадаймо аналогічний випадок з литовцем С. Кудіркою. Його пощастило визволити зі совєтської тюрми завдяки постійним зусиллям литовського „лоббі" в Вашінгтоні. Ці заходи тривали кілька років.

Тим часом на прикладах з американського життя можна навчитися терпеливости і постійности в усіх громадянських зусиллях. Коли група громадян, головно жінок хотіли ввести нові, строгіші закони проти їзди автом в п'яному стані, вони почали організуватися, творити подібні групи чи комітети в різних стейтах і поволі впливати на громадську думку і на своїх представників в законодатних асамблеях стейтів та в Конґресі. Така акція триває роками і вимагає від громадян терпеливости, постійности у витривалості. Так само змагання жінок за додаток до Конституції про рівноправність жінок триває також роками.

Передумовою доброго функціонування демократичної системи є не лише поінформованість, зацікавлення громадськими справами, почуття власної підметности в загалу громадян, але теж готовість їх жертвувати свій час, зусилля і гроші. Перш усього треба охочих анґажуватися в політику, що хоч може принести славу і вплив, але теж приносить загрози непевність щодо особистого майбутнього, публічну критику, можливості невдач. Кожна передвиборча кампанія дуже коштовна.

(Продовження буде)

Грудка землі на свіжу могилу

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього відійшов у вічність на 73-му році життя св. п. Теодор Боднарчук. Після важкої недуги помер у шпиталі 1-го червня 1988 року.

Теодор народився 23 березня 1915 року в селі Прошава в Тернопільщині у Західній Україні. Він служив у польському війську. В часі прилучення Галичини до Великої України його забрали до совєтського війська. Під час Другої світової війни попав у німецький полон, просидів у концтаборі, а згодом перевели його до табору переселенців у Мюнхені. Там він познайомився з Параскевією Вороховою й одружився з нею у 1945 році. До Америки приїхали вони у 1950 році. Замешкали в Ню Гейвені, Конектикат, до 1978 року, коли вони переселились до Українського Села в Апоппі, Фльорида.

У Ню Гейвені Теодор був активним членом української церкви, працював робітником на будові церковного дому, належав з родиною до УНСоюзу, 414 Відділ, та був кілька років фінансовим секретарем того відділу, віддано працював на різних посадах у громаді, а потім продовжував громадську працю і в Українському селі. В 1986 році його обрали головою українського Об'єднання св. Володимира.

Панахида відбулася ввечері 2-го червня ц.р. Прощальну промову виголосив голова громади п. Бобер. У п'ятницю вранці в церкві відбулася похоронна відправа, служив о. Річкун. З церкви відвезено тіло св. п. Теодора на цвинтар в Апоппі і поховано в українській дільниці у присутності громадян.

У народному домі відбулася тризна. П. Бобер подякував громаді за численну участь у похороні, а п. Юзяк у кількох словах розповів про громадську працю покійного. Після нього прощав покійного С. Ковальчук, який сказав, що св. п. Теодор сповнив свої обов'язки по відношенні до родини і української громади, а тепер відійшов від нас на вічний спочинок.

Св. п. Теодор Боднарчук залишив у смутку дружину Параскевію, дочки Олену і Степанію, зятів Тараса і Луя, внуків Ірку і Михайла, два правнуки Миколу і Корія, а в Україні — брата Володимира і сестру Михаліну. На прибраній батьківщині, Америці, залишив багато друзів у Ню Гейвені й Апоппі.

Степан Ковальчук

Українська Вільна Академія Наук
має честь запросити Вас на

ДОПОВІДЬ

д-ра Теодора Мацькова

професора-емерита Університетів: Акрон (Огайо) та Гайдельберг (Німеччина)

Неділя, 19-го червня 1988 р. о год. 2-ій по пол.
в будинку Академії в Ню Йорку
206 Захід 100-та вул.

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

"ВИ ЗАСУДИЛИ...ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА; НЕВИННА ОСОБА."

"Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ЩО Я НЕВИННИЙ."

"МЕНІ ЦЕ НЕНАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВІДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANJUK DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Український Інститут Америки
запрошує Вас
на першу **ДОПОВІДЬ** з циклу

Дослідження первнів української культури

на тему

НАЙБІЛЬШЕ СВЯТО ДОХРИСТИЯНСЬКОЇ РУСИ (КУПАЛО)

яку виголосить

д-р Магдалина Ласло Л. Куцюк

(Літературознавець з Букарешту)

Модератор — **ЯРОСЛАВА ҐЕРУЛЯК**

Доповідь відбудеться

в п'ятницю, 17-го червня 1988 р. о год. 7:30 веч.
в Ukrainian Institute of America
2 East 79th St., New York, N.Y. 10021

Річні збори Відділу УАКРади в Чикаго

У неділю, 24-го квітня, в домівці ОДУМ-у в Чикаго відбулися річні збори Відділу УАКРади. На збори прибуло 22 представники організацій, що входять до УАКРади міста Чикаго і околиці.

Інж. О. Коновал, голова, відкрив збори, вітаючи присутніх представників організацій, а відтак подав порядок денний нарад, який прийнято одноголосно. Опісля обрано президію зборів в такому складі: д-р М. Ріпецький — голова і д-р Домашевський — секретар.

Звіти започаткував голова УАКРади інж. О. Коновал. У своєму обширному звіті він накреслив працю Відділу, його успіхи і невдачі, а також побажання і поради для нової управи, для успішного ведення праці у наступній каденції. Слухаючи звіту голови, треба уважати, що найважнішими точками діяльности Відділу були: запрошення голови СКВУ д-ра П. Саварина до Чикаго, де він мав кілька доповідей, а також відвідав ряд наших установ. Звітодавець підкреслив, що роблено заходи зі сторони УАКРади, щоб разом з Відділом УККА приймати на терені Чикаго СКВУ, але не не увінчалося успіхом, бо голова Відділу УККА заявляв, що він на те не має відповідного уповноваження з централі.

У своєму звіті О. Коновал також вказав на те, що Іллинойський відділ УАКРади збирав гроші-датки на СКВУ і УАКРади (зібрані гроші вислано до централі); продано 90 збірників СКВУ (по 15.00 дол. кожний) тощо.

Делегація Іллинойського Відділу їздила до Вашінгтону на відзначення роковин голоду в Україні і на Конвенцію УАКРади, що відбулася в 1985 році у Філядельфії; члени управи беруть участь в комісії відзначення 1000-ліття хрищення України. Але однією з важливіших точок діяльности Відділу було влаштування в 1986 році академії в честь головного отамана С. Петлюри.

Наступний звітодавець інж. Я. Струтинський звітував за культурно-освітню референтуру. Він заявив зборам, що Іллинойський відділ УАКРади був ініціятором створення комітету збірки фондів для розбудови бібліотеки ім. С. Петлюри в Парижі. Завдяки праці Г. Грушецької зібрано на цю ціль 32,000 дол., які переслано до Парижу.

Знаючи багато років організаційний хист, працьовитість та посвяту Г. Грушецької в її праці у нашій громаді, уважаю однак, що зібрання під її наглядом такої великої суми треба вважати значним успіхом. Ми всі повинні бути тим горді, а Г. Грушецькій висловлюємо признання за її невтомну і успішну працю.

Опісля збори прослухали короткий звіт касира мгра М. Хамова. Усний звіт подала М. Ріпецька, секретар управи. Функція секретаря будь-якої української організації є дуже відповідальною, тяжкою та часто невдячною, хоч дуже потрібною, тож праця М. Ріпецької заслуговує на особливу подяку і признання.

Відтак Б. Припхан звітував за Контрольну комісію, підкреслюючи, що проведено три контролі. При цьому він подав рекомендації, а головне те, як правильно треба вести касову книгу.

Після вичерпання звітів відбулася жвава дискусія, в якій порушувалося справи діяльности Відділу, а також подано конкретні поради для дальшої праці. На внесок Контрольної комісії уділено абсолюторію уступаючій управі. Номінаційна комісія подала листу управи УАКРади, ширшої ради, Контрольної комісії та суду чести.

Д-р М. Домашевський подав плян праці для Відділу на наступну каденцію, який збори прийняли одноголосно.

Голова зборів покликав до слова новообраного голову УАКРади інж. О. Коновала, який подякував присутнім представникам організацій за його вибір, але при цьому заявив, що це головство він приймає лише на цю каденцію.

Голова зборів д-р М. Ріпецький подякував присутнім за участь у зборах, а паням за приготовання для учасників зборів перекуски і кави.

Підсумовуючи спостереження про річні збори УАКРади, треба підкреслити, що позитивним явищем була велика кількість присутніх на зборах представників організацій; а також жвава і конструктивна дискусія про працю Відділу.

До негативів треба зачислити те, що управа була недосить активною у нашій громаді. Сподіваємося, що у майбутньому справа ця буде виглядати краще.

Катерина Домашевська

КОЛИШНІЙ ПЕРШИЙ секретар Московського міського комітету партії Боріс Єльцин, який позбувся свого поста в листопаді минулого року за різку критику на адресу противників перебудови, увійшов до списка делегатів всесоюзної партійної конференції, що відкривається у кінці червня в Москві. Як повідомляє пресове аґентство Ройтерс, речник міністерства закордонних справ СССР Ґеннадій Ґерасімов повідомив, що Б. Єльцин візьме участь в роботі конференції як делегат від Карельської автономної республіки. Г. Ґерасімов не знає, яке відношення до Карелії має Єльцин, однак для обрання на конференцію, за словами Ґерасімова, не обов'язково проживати на території даного району чи області.

Наукові...

(Закінчення зі стор. 1)

якого співтворцем є НТШ, а саме „Нешенелетіс Пейперс" в якому появляються праці українських учених та друкується хроніка НТШ, яку підготовляє науковий секретар НТШ проф. Л. Рудницький.

В дорозі з Італії до Мюнхену голова відвідав Відень, звідки привіз цінний архів матеріялів до історії українських Визвольних Змагань, збережений д-ром Юрієм Вітушинським, батько якого був правним і дипломатичним дорадником українських послів УНР у західних державах. НТШ дістав цінний великий архів св. п. д-ра Степана Ріпецького, що стосується історії Українських Січових Стрільців. Готується видання друком підготовуваного д-ром С. Ріпецьким другого тому бібліографії УСС.

Перед НТША стоять завдання зорганізувати власну конференцію з нагоди 40-річчя відновлення НТШ в Америці, яку запляновано на 9-11-го грудня ц.р. Проф. В. Ленцик приготовляє „Хроніку НТШ" на найближче засідання Головної Ради НТШ, що охоплює крайові НТШ в Америці, Канаді, Европі і Австралії. Голова згадав про останню, восьму з черги, річну дуже успішну конференцію Шевченкознавства, що відбулася під проводом проф. Ю. Шевельова.

Голова висловив подяку секретареві Товариства проф. В. Калиновичеві за підготовлення періодичних наукових і науково-популярних доповідей, які втішаються загальною популярністю. В межах весняного циклю доповідей відбулися також дві цікаві доповіді гостей з Польщі, науковців Мацея Козловского й Анджея Зємби на українсько-польські теми. М. Козловскі запропонував друк своєї книжки про українсько-польську війну 1918-19 років за Галичину. Відмічено також участь НТШ у підготові відвідин й громадської гостини Едварда Козака, книжка-каталог якого мала б появитися у виданні НТШ. Збори передали привіт і побажання видужання своєму добродієві д-рові Остапові Котикові-Степановичеві у Вашінгтоні, редакторові Скшипекові у Вашінгтоні, д-рові Ю. Вітушинському у Відні за передачу цінних архівних матеріялів.

Проф. В. Лев поінформував, що на днях появиться двотомник „Лемківщина" та кілька дальших томів із регіональної серії. Проф. В. Маркусь приготовляє другу з черги конференцію присвячену Карпатській Україні у березні наступного року яка відбудеться в Торонто Канада. Касир д-р І. Сєрант склав звіт про стан фінансів. Він продовжує „консервативну" фінансову політику свого попередника мгра В. Рака. Стан фінансів є задовільний, але перед НТША стоять завдання наукового і господарського характеру, що вимагатимуть великих витрат, передусім на вставлення до будинку вінди, ремонт системи освітлення і огрівання, та нові публікації.

У дискусії найбільше часу й уваги забрала справа бібліотеки і видання нових книжок. Приміщення у новому будинку достатнє для бібліотеки, яка збільшується на книжкові скарби, що їх дарують і записують прихильники НТШ, але треба придбати нове приміщення для магазинів книжок.

Проф. В. Маркусь подав цікаві інформації про започатковану ним редакцію Енциклопедії Української Діяспори. Він редагує ту енциклопедію у місці свого замешкання, у Чикаго. Фінансує її НТШ на спілку з окремою Фундацією, що її головою є мгр В. Баранецький.

Відтак звітував науковий секретар і голова Видавничої комісії проф. Л. Рудницький. Він подав перелік близько 20 книжок, які розглядається комісією і науковими рецензентами. З книжок, що появляються в найближчому часі є „Слово о полку Ігореві", у трьох мовах під редакцією Святослава Гординського, „Визвольний зрив" — статті пера св. п. прем'єра УНР Бориса Мартоса і про нього, „Спадщина" — Михайла Островерхи, що її фінансує вдова Олена Островерха, двотомник „Лемківщина" і кілька інших. Для допомоги голові Видавничої комісії діяльність якої видатно збільшилася, обрано членом і секретарем цієї комісії ред. Ольгу Кузьмович.

Обговорювано також пляни відмічення в наступному році 175-ліття з дня народження патрона НТШ Т. Шевченка, участь голови у відкритті пам'ятника Шевченкові в Трой, Н. Й., сесію НТШ на річній конференції американського об'єднання наукових установ АААСС, що відбудеться в Гонолюлю в листопаді ц.р. під проводом проф. В. Чопика та прийняття нових звичайних членів.

Про звільнення...

(Закінчення зі стор. 1)

П. Рубана вони вже відбули: М. Алексеєв — 80 діб, І. Кандиба — 60 діб, І. Сокульський — близько 50 діб. Стан здоров'я Івана Сокульського викликає велику тривогу, як свідчать його донедавній співв'язень Петро Рубан, а також дружина Івана Сокульського Ірина, яка мала з ним одногодинне побачення 23-го травня. Того самого дня дали (теж коротке) побачення Миколі Горбалеві з дружиною Ольгою та її сестрою. Обидві вони дуже стурбовані нервовим виснаженням Миколи Горбаля та його співв'язнів. У такому стані вони вже навіть не думають про інші свої серйозні своробі. (Так, у М. Горбаля наслідком невизначеної хвороби стягує долоні так, що є побоювання паралічу пальців обох рук; у Г. Приходька відкрився туберкульоз легень, що загрожує не лише йому, а й іншим співв'язням у малій зоні; у 29-річного М. Алексеєва випали верхні зуби і т.д.). Всі вони почувають себе закладниками і з останніх сил витримують неймовірний тиск репресивної системи. В ізоляції від світу розправляються у кримінальних таборах з політв'язнями Сергієм Бабичем, Павлом Камповим, Петром Саранчуком та іншими.

Так само незаконно тримають у тяжких умовах на засланні Юрія Бадзя, Баліса Ґаяускаса, Левка Лук'яненка, Миколу Матусевича, Вазіфа Мейланова, Віктораса Пяткуса та інших відомих і менш відомих правозахисників. Дуже тривожне становище недавно заарештованого активіста вірменського національного руху Паруйра Айрикяна.

Усе викладене вище свідчить про фальшивість совєтського режиму в його розв'язуванні проблеми політв'язнів.

Тому необхідно посилити громадський тиск на уряди західніх країн, а через них на совєтський уряд, бо інакше проблема політв'язнів може розв'язатися у трагічний спосіб.

Від Закордонного Представництва Української Гельсінкської групи.

Леонід Плющ
Микола Руденко
Надія Світлична

Митарство...

(Закінчення зі стор. 2)

но на публічних зборах, на яких їх зустріла критика й закид, що ні один із них не віддав належно величі Шевченка. Цієї самої думки було й жюрі конкурсу на пам'ятник. Тому, що участь у конкурсі взяли лише львівські мистці, висловлено вимогу, щоб конкурс поширити на цілу республіку. Деяким учасникам неуспішного конкурсу запропоновано внести інші, кращі проєкти пам'ятника. Ледве чи можна сподіватися, щоб пам'ятник був зреалізований перед ювілеєм Шевченка, до якого тільки неціліий рік часу.

Це тим правдоподібніше, що ще досі не встановлено місця, на якому мав би бути поставлений пам'ятник. За вісткою поданою у варшавськім „Новім Слові" з 20-го березня ц. р., є й люди, „нез'в'язані емоційно з українським поетом", які взагалі є проти поставлення Шевченкового пам'ятника у Львові, мовляв, у ньому вже забагато пам'яток, ще до того в часі господарської кризи, шкода витрачувати гроші на пам'ятники. Є й такі, які вимагають, щоб пам'ятник Шевченкові не ставити в центрі, тільки на окраїнах міста. Ось і зразок „перестройки львівського ґатунку".

Соціялісти...

(Закінчення зі стор. 1)

вибори, а як ми будемо формувати новий уряд це наша внутрішня справа". Така заява вказує не тільки на категоричне відкинення співпраці соціялістів з консерватистами, але на певного роду задиркуватість.

Натомість консерватисти є згідні, як попередньо, творити уряд „французької солідарности" кажучи, що це все залежить тепер від Ф. Міттерана, який хоче чи не хоче мусить визнати свою побіду, бо він не має більшости, щоб подикутувати свою політику іншим, так, як він цього сподівався розписуючи парляментарні вибори.

Жорж Марше, генеральний секретар Комуністичної партії заявив, що його партія і парляментаристи не будуть співпрацювати і не ввійдуть до кабінету соціялістичного прем'єра, як цього загально сподіваються деякі французи.

Валері Жіскар д'Естейн колишній президент Франції підкреслив, що французький нарід голосуванням виявив, що він не хоче диктатури одної партії. В загальному французи під час опиту кореспондентами заявляли, що вони волють уряд „національної єдности", який цілком добре працював за прем'єрства Жака Шірака, посадника Парижу.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

З глибоким болем ділимося сумною вісткою, що в суботу, 11-го червня 1988 р. після короткої недуги упокоївся в Бозі на 88-му році життя

св. п.

ФЕДІР ПАВЛОВИЧ КАПУСТА

уродженець Полтавщини, добрий парафіянин та жертводавець на церковні і народні цілі.

ПАНАХИДА — у вівторок, 14-го червня 1988 р. о год. 7-ій веч. у похоронному заведенні Петра Яреми.

ПОХОРОН — у середу, 15-го червня 1988 р. о год. 9-ій ранку з церкви Всіх Святих на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

о. НАСТОЯТЕЛЬ
і ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ
ЦЕРКВИ ВСІХ СВЯТИХ

В БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Незабутнього МУЖА

бл. п. дипл. інж.

Михайла Пежанського

буде відправлена

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

26-го червня 1988 р. о год. 8-ій ранку
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
Прошу про молитви за спокій душі Покійного.

Дружина ЛЮБА

В ОДИНАДЦЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого дорогого і невіджалуваного
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУНЯ

бл. п.

ВАСИЛЯ КУЗЬМИ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в п'ятницю, 17-го червня 1988 р., о год. 8-ій ранку
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.
Про молитви за спокій душі Покійного просять
дружина НАДІЯ
з дітьми та внуками

Неділя, 19-го червня 1988 р.
год. 4-та по пол.

Zellerbach Theatre, Annenberg Center
University of Pennsylvania
3680 Walnut Street, PHILADELPHIA, Pa.

Паркування авт навпроти театру.
Передпродаж квитків: ДОРА, КОСМОС, ОРІОН
За інформаціями телефонувати до **УОКЦ, (215) 663-1166**

СТУДІЯ МИСТЕЦЬКОГО СЛОВА ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ
під протекторатом
Метрополітального Комітету в Ню Йорку для відзначення Тисячоліття Християнства в Україні
СТАВИТЬ П'ЄСУ
Іван Кочерга

ЯРОСЛАВ МУДРИЙ

Постановка — **Лідія Крушельницька**
Музика — **Ігор Соневицький**
Хореографія — **Рома Прийма-Богачевська**
Мистецьке оформлення постановки — **Володислав Клех**
Реквізит — **Аня Фаріон і Оксана Цегельська**
Світло — **Юрко Ґречило**
Звукові ефекти — **Марко Сидорак**
Костюми — **Лідія Крушельницька**

Спонзори: Українська Студентська Громада при Пенсильванійському Університеті і Українсько-Освітньо Культурний Центр.

МИНУЛОГО ЧЕТВЕРГА амбасада ЗСА у Пекіні попередила американських громадян, що перебувають у китайській столиці, про серйозну небезпеку терористичних акцій зі сторони „націоналістів третіх країн". Інформація про підготову акцій проти громадян ЗСА надійшла в амбасаду від китайського уряду. У повідомленні китайського уряду не подано ніяких вказівок, не сказано хто конкретно загрожує безпеці американців у Пекіні і які саме акції можуть бути проти них вжиті. Однак амбасада дала американським громадянам ряд рекомендацій щодо їх особистої безпеки у найближчі дні. У Пекіні проведено термінове засідання американської торговельної палати, на якому обговорювалися заходи безпеки у зв'язку з можливими акціями терористів.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

УСК Ню Йорк — першун турніру Квінс Юнайтед

В неділю, 29-го травня ц.р., відбувся в Ню Йорку традиційний турнір копаного м'яча, який щороку організовує футбольний клюб Квінс Юнайтед. У цьогорічному турнірі взяло участь 6 дружин, у тому числі УСК Ню Йорк. Згідно з розкладом змагань, наша дружина започаткувала турнір зустріччю з клюбом-спонзором турніру Квінс Ю-д „А" з яким ремісувала 1:1. Єдиного голя для УСК стрілив Раміро. Серію карних виграли наші футболісти вислідом 5:4.

У чергових змаганнях УСК зазнав поразки з дружиною Квінс Ю-д „Б" вислідом 1:2. У півфіналі з сильним клюбом „Айнтрахт" УСК закінчив у нормальному часі ремісом 1:1. І знову суддя зарядив серію карних стрілів, в яких кращими стрільцями виявилися наші футболісти, вигравши і цим разом 4:2.

У фіналі УСК переміг Квінс Ю-д „Б" вислідом 3:1 і таким чином вперше в історії цього турніру виграв нагороду чемпіона. Переможні голі для УСК здобули Салім, Бетіньйо і Раміро.

С.К.

УСВТ „Ч. Січ" — Керні Скатс СК 1:3

Були це залеглі змагання за першенство І-ої дивізії Гарден Стейт Ліги, що їх відбула „Ч. Січ" в неділю, 5-го червня ц.р., на виїзді у місті Керні.

Цим разом наші футболісти заграли без вогника завзяття, а головно напад дружини безнадійно витрачував час на сольові пописи, якими нівечили можливості здобути голі. Вже до перерви шотляндці вели 2:0, обидва голі суперники здобули завдяки грубим помилкам наших оборонців. Після перерви А. Бакун знизив вислід до 1:2, але в кінцевій фазі тієї нецікавої зустрічі господарі встановили кінцевий рзхунок 3:1. До закінчення цьогорічного сезону „Ч. Січі" залишилося ще три залеглих змагання з клюбами Польським ЗПА, Принстоном і Роверсом. Для досягнення почесного місця в першій трійці нашим футболістам треба виграти усі три зустрічі.

Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Хамуляк, Дворський, Ромійо, Куцина, Фонг, Сарджент, Торій, А. Бакун, Брієнза, Білецький, Сакевич, В. Науменко, Т. Науменко. Провідник В. Бакун.

Д. Матківський у стейтовому чемпіонаті

У першій рунді ігор за чемпіонат Ню Джерзі середніх шкіл, Данило Матківський — один з найкращих тенісистів-юнаків „Ч. Січі" переміг конкурента Стіва Бенегасі 6:0, 3:2 (зійшов з корту) і цим самим закваліфікувався до чергової рунди змагань. Саме через свою участь в цьому чемпіонаті Данило не зміг бути учасником тенісового турніру Української Олімпіяди.

О. Тимошенко — абсолютна чемпіонка Европи з мистецької гімнастики

16-річна київська школярка Олександра Тимошенко була включена до збірної СССР, у складі якої на чемпіонаті Европи в столиці Фінляндії, Гельсінках, здобула звання абсолютної чемпіонки Европи у вправах з булавами, скакалкою та стрічкою. Завдяки цьому успіхові Тимошенко закваліфікувалася до участі у світовій Олімпіяді, що цього літа відбудеться в Сеулі, Південна Корея.

Успішні виступи українських футбольних клюбів

В 11-ій рунді чемпіонату СССР більшість українських клюбів вийшли переможцями і цим самим здобули кращі місця у показнику табелі ігор.

Київське „Динамо" перемогло у себе вдома московський „Льокомотив" вислідом 1:0. Переможного голя для українських футболістів здобув Литовченко. Цим змаганням приглядалося 59,000 симпатиків київського клюбу.

Дніпропетровське „Дніпро" здобуло важливу перемогу з московським „Динамо" 2:0. Не зважаючи на дощову погоду на стадіон прибуло 11,000 глядачів. Обидва голі для „Дніпра" здобув Шахов.

Одеський „Чорноморець" переміг тбіліське „Динамо" сухим вислідом 2:0. Голі для господарів здобули Процюк і Кузнецов. Цим змаганням приглядалося 23,000 симпатиків „Чорноморця".

Харківський „Металіст" відібрав точку ленінградському клюбові „Зеніт" після ремісу 1:1. Через зливний дощ на стадіон прибуло тільки 18,000 глядачів.

Донецький „Шахтар" розчарував своїх 32,000 глядачів, які прибули підтримати їх у змаганнях з азербайджанським клюбом „Нефтчі". Перемогли гості 2:0.

Вершок показника табелі ігор після 11-ої рунди змагань:

	Точок	Голів
Київ „Динамо"	17:5	15:4
Вільнюс „Жальгіріс"	15:7	16:11
Дніпропетровське „Дніпро"	15:7	12:5
Ленінград „Зеніт"	14:8	21:17
Москва „Спартак"	14:6	13:7

Дальші місця займають: Одеса „Чорноморець" (12), Москва „Торпедо" (12), Москва „Льокомотив" (11), Москва „Динамо" (10), Єреван „Арарат" (9), Харків „Металіст" (9), Тбілісі „Динамо" (8), Мінське „Динамо" (8), Донецьк „Шахтар" (8), Баку „Нефтчі" (7) і Алма-Ата „Кайрат" (5).

О. Сєдіна — чемпіонка України з шахів

Вже закінчився шаховий турнір за чемпіонат жінок України. Змагання проходили в місті Ворошиловграді. Згідно з вислідами в кінцевому показнику табелі ігор найкращі шахістки України зайняли такі місця: О. Сєдіна (Київ) 10 точок, А. Бєлаковська (Одеса) 10, І. Чолушкіна (Львів) 9.5, Л. Семенова (Київ) 9.5, Л. Мучник (Миколаїв) 9.5, Т. Морозова (Одеса) 9.5.

Дальші місця зайняли: Т. Бакланова (Жданов) (7.5), І. Сон (Запоріжжя), І. Березіна (Київ), Н. Ручйова (Севастопіль) по 7, Г. Шляхтич (Івано-Франківськ), М. Непеїна (Ворошиловград) по 6.5, О. Титова (Київ), С. Ґросман (Львів) по 6, Л. Жильцова (Київ) 5.5, І. Гавриш (Харків) 3 точки.

(от)

Регіональний збірник про Коломию

У середу, 17-го лютого ц.р. комітет коломиян підписав контракт із „Компютопрінт" та віддав коломийський регіональний збірник до друку. Так по довголітніх трудах появиться очікувана книжка-збірник статтей, дописів та спогадів про Коломию та Коломийщину. Ще заки здано до друку цей збірник, мені вдалося на скору руку його переглянути. Це буде об'ємиста книжка на 960 сторінок та біля 500 знімків. До неї дописувало багато різних авторів. В більшости спогади віддзеркалюють тяжкий і тернистий шлях українського відродження на Коломийщині. Т-во „Просвіта" та кооперативи були тими інституціями, при яких гуртувалися піонери українського відродження, що сіяли національну свідомість серед нашого поневоленого народу.

На загал книжка про Коломию та Коломийщину заповнить хоч частинно ту прогалину історії нашої рідної Коломиї, яку замовчує окупант.

Дмитро Демедюк

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 17-го ЧЕРВНЯ 1988 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Є важні справи. Просимо взяти участь. Приєднуйте нових членів до УНС. — В. Марущак, рекр. секр.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА БРИКАЙЛО, ЧЛЕН УНС Відд. 192-го Т-ва „Запорозька Січ" в Геркімер, Н. Й., померла 11-го травня 1988 року на 92-му році життя. Нар. 1891 року в селі Бібрка на Україні. Членом УНС стала 1937 року. Залишила у смутку двох синів Петра та Івана, двох внуків та трьох правнуків. Похорон відбувся 14-го травня 1988 року на цвинтарі Св. Марії в Геркімер, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

АННА ЯНКОВИЧ, член УНС Відд. 383-го ім. свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па., померла 8-го травня 1988 року на 93-му році життя. Нар. 1895 року в МекАду, Па. Членом УНС стала 1918 року. Залишила у смутку двох синів Михайла і Зенона, дочку д-р Любов Прончик, 11 внуків, 9 правнуків і брата Адама Баволака. Похорон відбувся 12-го травня 1988 року на цвинтарі Преображення в Шамокіні, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Йосиф Хома, секр.

МИХАЙЛО КОБІТА, член УНС Відд. 107-го ім. св. Івана Хрестителя в Геммонді, Інд. помер 19-го березня 1988 року на 64-му році життя. Нар. 1924 року у Вест Гаммонді, Ілл. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Гелен, сина Михайла з дружиною Варварою і внука Миколу. Похорон відбувся 22-го березня 1988 року на цвинтарі Св. Хреста в Каламет Сіті, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Ванжула, секр.

АННА ІВАНЮК, ЧЛЕН УНС Відд. 106-го ім. св. Миколая в Чикаго, Ілл., померла 3-го травня 1988 року на 64-му році життя. Нар. 1924 року в Західній Україні. Членом УНС стала 1971 року. Залишила у смутку мужа Андрія, дочок Любу, Дзвінку і Марію; синів Андрія мол. і Михайла з родинами. Похорон відбувся 6-го травня 1988 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаго — Парк Ридж, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

КОНСТАНТИН МРОЗОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 42-го ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н.Дж., помер 2-го травня 1988 року на 67-му році життя. Нар. 1921 року в селі Свидник, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Ірену, чотирьох синів Юрія, Володимира, Андрія і Богдана та сімох внуків. Похорон відбувся 5-го травня 1988 року на цвинтарі Сідар Лови в Патерсоні, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

К. Котляр, секр.

ОЛЕКСАНДЕР ЗАКОРЧЕМНИЙ, член УНС Відд. 156-го ім. Тараса Шевченка в Бруклейвені, Па., помер 16-го грудня 1987 року на 71-му році життя. Нар. 21-го березня 1918 року в Честері, Па. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку сестру Стеллу Матищак, племінників і племінниць. Похорон відбувся 19-го грудня 1987 року на цвинтарі Св. Серця в Линвуд, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Новак, секр.

ПЕТРО ХОМИН, член УНС Відд. 52-го ім. Т. Шевченка в Голіокі, Масс., помер 27-го квітня 1988 року на 68-му році життя. Нар. 1919 року в селі Дернів, Камінка Струмилова, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Станиславу, дочок — Марію, Стефанію, Катерину і п'ятеро внуків. Похорон відбувся 30-го квітня 1988 року на цвинтарі Матер Дольороса в Савт Гедлі, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Пилипець, секр.

ВОЛОДИМИР РОБАК, член УНС Відд. 179-го в Ст. Луїс, Мо., помер 3-го травня 1988 року на 75-му році життя. Нар. 14-го вересня 1912 року в Ст. Луїс, Мо. Членом УНС став 1930 року. Залишив у смутку дружину Гезел; дітей Тому і Патрисю, пасербицю Лоретту Вик, зятя, внуків, сестер, племінників і племінниць і кузинів. Похорон відбувся 6-го травня 1988 року на Нешенел Семетері в Джефферсон Барракс, Мо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР СУМИК, член УНС Відд. 59-го Т-ва „Українська Січ" у Бриджпорті, Конн., помер на 77-му році життя. Нар. 1911-го року у Львові, Західня Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку сина Богдана, невістку і внуку, 5 внуків Товпаш, двох братів і сестру та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 30-го травня 1988 року на цвинтарі ев. Михаїла в Стратфорді, Кт.

Вічна Йому Пам'ять!

Тарас Сливінський, секр.

АДАМ ХОРОШИЛОВ, член УНС Відд. 285-го ім. св. Юрія Переможця в Рочестері, Н.Й., помер 31-го березня 1988 року на 2-му році життя. Нар. 25-го жовтня 1986 року в Іст Аврора, Н.Й., членом УНС став 1986 року. Залишив у смутку тата і маму, бабусю Надю, дідуся Павла та племінницю Надію Хорошилов і дідуся і бабусю Адамс. Похорон відбувся 4-го квітня 1988 року на цвинтарі Овквуд в Іст Аврора, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Олекса Скібіцький, секр.